

Prepis rozhovoru JUDr. Valášika pre redaktorov Zmeny. r. 1990

R: - redaktorky Elena Linczenyiová, Renáta Fodorová

V: - JUDr. Valášik

R: Prípad, ktorý sa odohral v '76, vyšetrovaný bol v '81 a veľká novinárska kampaň o ňom bola v '83. A my sme sa Vás práve chceli opýtať úplne všeobecne, aký je Váš názor na tento prípad, či bol súdený a rozsúdený tak, aby vyhovoval platným právnym predpisom, aké v tejto republike sú.

V: No, na to Vám ľahko odpoviem, lebo ja som bol prokurátor vtedy. Je to ťažký prípad, zložitý prípad, možno dneska by som už inak k nemu pristupoval, čo ja som mal 30 rokov vtedy a dopredu pertraktujem, že to žiadny väčší prípad nerobí prokurátor sám. Že v podstate my ani dneska nevieme dôjsť za niektorým prokurátorom, tak ty si to robil, my sme inak monokratický orgán, že my sme taký polovojenský že podriadený vrchnosti. To my nahrávame, čo hovorím?

R: Nahrávame. Vadí Vám to? To je taký môj zápisníček. Samozrejme, pokiaľ poviete niečo, čo si neželáte, alebo bolo by to nejakým spôsobom..., my to aj vypneme...

V: Teraz je ešte takáto otázka, že ešte by sme mali zvážiť, že či vôbec niečo teda by sa malo publikovať.

R: My sme touto prvou otázkou chceli zahájiť, lebo máme toho viacej, samozrejme.

V: Viacej prípadov, či viacej ?...

R: Nie, iba tento jeden prípad, ale veľmi veľa...

V: Lebo, no okolo neho bol šum vždy.

R: Okolo neho bol obrovský šum. Priam by som povedala tá novinárska kampaň, ktorá bola v tom roku '81, tá nemá obdoby, lebo neviem, myslím si že...

V: To sa mi nezdá. Tam boli o tom prípade v každých novinách bol jeden článok.

R: Ale veľký, a žiadnemu prípadu, keď sa to tak vezme... Viete v tých zborníkoch kriminologistických sú kadejaké brutálne prípady a k tomuto bola daná veľká publicita, takže...

V: No novinári po tom išli od začatia trestného stíhania v podstate.

R: Dobre, ale vráťme sa teda k tej pôvodnej otázke. Či si myslíte, že tuná boli dodržané skutočne všetky právne normy a že bol súdený spravodlivo.

V: Myslím si , že áno.

R: Myslíte si že áno. To znamená, že podľa Vás tých sedem mužov, ktorí boli odsúdení, bolo naozaj vinných?

V: No ak ideme z tej definície, čo som predtým Vám hovoril, čo som netušil o čom bude reč teda, tak vychádzajme čo bolo dokázané na súde. Ja samozrejme nemôžem vylúčiť, že svedkovia, ktorí tam vypovedali, ktorí vypovedali, že ich videli ja neviem na diskotéke v Mlynskej doline... Na detaily by som si naozaj mal pozrieť, keby sme chceli ísť do detailov, alebo môžeme hovoriť o prípade len principiálne.

R: Nie. My práveže, aj určité detaily by sme s Vami chceli prebrať.

V: Tak to by sme museli pozrieť do spisu, zas asi by nebolo seriózne aby, to je predsa spreď deviatich rokov a nebolo by seriózne, keby ja som niečo povedal čo sa len domnievam, alebo nie som si istý. Ale nie len pre tento prípad, pre každý platí, že ak sa vychádza z dôkazov ďalších a z ich hodnotenia, tak ja do nikoho nevidím, že či on hovorí naozaj pravdu alebo nehovorí pravdu a proces dokazovania je veľmi zložitý.

R: Takže Vy si myslíte, že ten systém dokazovania bol postačujúci, aby dokázal vinu týchto siedmich mužov.

V: Taký ani nie je. Sú len dôkazy, sú výsluchy, výpovede, znalecké posudky a teraz inak myslím si že ešte treba rozlišovať, že čo je súd a čo je prokurátor.

R: To my rozlišujeme.

V: Pretože prokurátor je úplne v inej pozícii ako je sudca, lebo my len obviňujeme. To znamená, že dokonca platia nejaké zásady, že keď som na pochybách, že skôr si myslím že to asi nebude, ale pochybujem... som povinný predložiť súdu pretože platia zásady bezprostrednosti, ústnosti, kolektívneho rozhodovania, takže tento súd je objektívnejší orgán, ktorý o tom môže rozhodovať. Ja viem, že aj tí príbuzní sa orientovali dosť na nás, na vyšetrovania, na prokurátorov a ...

R: Ano, však oni vypisovali more sťažností...

V: Ano, more, hej, hej, hej. Ale, v skutočnosti my sme zhromaždili dôkazy a sme ich predložili súdu.

R: To je Vaša úloha. Hej.

V: My sme tú úlohu, ktorú má prokurátor, tak z tej my sme nevybočili. Ani, ani ňou sme z nej nevybočili, dá sa to aj dokázať v podstate obžalobou, že môže sa zobrať

obžaloba, ktorú sme písali a tá obžaloba sa dá konfrontovať s tým, čo je v spise. A dá sa hľadať, či je v tej obžalobe niečo nepravdivé alebo prekrútené oproti tomu, čo je v spise. Hej? No a za to garantujem svojou cťou, že to čo je v obžalobe, presne zodpovedá tomu čo je v spise. A bolo povinnosťou nie mňa, inak tam nie je dôležité, či tam bol Valašik, alebo Kováčik, alebo... ten postup ktorý tam... Najmä jedna rodina tam sa sťažuje – Andašiková.

R: Sťažujú sa všetci.

V: Teraz možno všetci. Ale v minulosti hlavne len tá Andrášiková.

R: No, každá z tých rodín má svoj súkromný archív, kde má desiatky a desiatky sťažnosti, takže ja by som to nepovedala takto, že len oni. Viete my by sme boli radi...

V: V poslednom období, čo ja som teda vyrozumený, alebo oboznámený, tak sťažovali sa ...

R: Oni mali 150 sťažností za osem rokov presne na počet. Ale my by sme boli radi, či by ste s nami mohli diskutovať o bodoch, ktoré sú nám sporné v tomto prípade. A teraz nechcem na Vás naliehať, lebo predsa len sú to tie roky. Čiže, či by to išlo teraz, alebo by sme sa dohodli na nejaký iný termín, že Vy by ste si to v prípade ak by ste boli ochotný preštudovali.

V: Spis je v Prahe.

R: No spis je v Prahe, ale existuje tu niečo možno ten spis by nebol nevyhnutný. Totižto, lebo v tomto prípade, tam sú také veci ... My sme si to pozerali, študovali sme dostupný materiál, čo sa nám podarilo získať. Vlastne takým bezprostredným podnetom bol v tom, že ja som sa stretla s niektorými z nich v Leopoldove, keď som tam bola na reportáži. No, vystali tam určité také nezrovnalosti, veľmi by som povedala závažné, ktoré ... je pozoruhodné, že ich nebral súd do úvahy.

V: No ešte, aby sme boli presní, že ja chápem novinárske takéto požiadavky, len v prvom rade musíme vedieť, že či ich bral ten súd.

R: Bral. Bral, pretože tam Bral, ale nemal ich brať podľa Vašeho názoru, ale to je náš laický názor. My sme skutočne neodborníci.

Po prvé a to je motív vraždy – znásilnenie. Ved' podľa súdneho protokolu z pitvy ani podľa obhliadky nebolo žiadne znásilnenie dokázané a oni za to znásilnenie boli súdení a bolo hlavným motívom vraždy. Takže mňa zaujíma, že ako to bolo s tým znásilnením podľa Vás.

V: Čo ja si pamätám, tak títo súdni lekári to vysvetľovali, že s odstupom času - tam bol nejaký odstup času, ona bola nájdená asi o týždeň.

R: Ona bola, viete čo, nájdená 14.-ho a 9.-ho sa to stalo.

V: Bolo to v lete, nie je vylúčené Ale v tom čase ani nikto nemusel tušiť, že ona bola znásilnená, pretože nikto nevedel ako sa ona tam dostala.

R: ale a to Vám môžem dokonca aj zacitovať, že pri podrobnej prehliadke ženský vnútorných aj vonkajších orgánov bolo dokázané, že nebola ani znásilnená ani žiadna sexuálna manipulácia s ňou nebola prevedená. To znamená, že k súloži dokonca nedošlo. Čiže nás by zaujímalo, že či toto sa nejako dostalo von pri tom pojednávaní ..., či sa k tomu niekto vyjadril, ...

V: Ja pokiaľ si pamätám, na túto okolnosť, buď v spise bolo len to prvé, alebo tí lekári povedali len o tej prvej časti. že tá prítomnosť spermií nebola zisťovaná. Vzhľadom, že ... musel by som sa pozrieť...

R: Iste. Ja Vám, môžem ukázať, ak si to chcete obnoviť, tento posledný bod o tom hovorí – to je pitevný protokol. Takisto aj obhliadka mrtvoly.

V: Ten 7. bod?

R: Keď raz na všetkom ... dôkazy, obhliadka mrtvoly je, že bez stôp násilia. To je obhliadka mrtvoly.

V: Hej, hej, hej.

R: Znásilnenie vylúčené.

V: No len toto, samotný tento bod to nevylučuje, ten styk. To že neboli nájdené stopy, tak to ešte neznamená, že ten styk tam nemusel byť. Však bežný, teda čo ja viem, ak sa im ju podarilo...

R: Dobre, v poriadku.

V: Bežne nezostávajú stopy po styku, ale to len ja usudzujem teraz.

R: Iste, my sme aj hovorili s lekárom a vravel nám prípad, že keď sedem mužov vykoná na žene súlož, neexistuje, aby nezostala aspoň nejaká stopa. Ale to je názor lekára, ktorý skutočne povinný zase...

Ale myslíte si, že je správne, že sa týmto bodom nezaoberali odborníci, keď išlo o taký závažný trestný čin, ako je vražda? Že zostalo to s tým, že ... a bola znásilnená.

V: No mali by sme sa pozrieť do spisov.

R: To znásilnenie bolo vlastne hlavným motívom; keby to znásilnenie odpadlo, tak tam žiaden motív iný neexistuje, takže v tomto prípade..., ale ináč tých sporných momentov je viacej.

V: No, ja, ja, sporných momentov je tam veľa.

R: Veľmi veľa.

V: Ja viem že sú sporné momenty sú, tie na súde pertraktované boli a vo vyšetrovaní neboli a niektoré sa ani nedali odstrániť. Je úlohou súdu aby rozhodol, či napriek tomu množstvu, alebo určitému množstvu sporných momentov má za preukázanú tú vinu, alebo nie.

R: Ale viete, že dali si žiadosť o obnovu konania, všetci a dokonca tá svedkyňa tá Viera Vozárová, tak tá na celej čiare svoju vtedajšiu svedeckú výpoveď teraz opäť odvolala, a tiež si dala žiadosť. Len pre Vašu informáciu, celé to jej odvolanie je v tom význame, teda v tom zmysle orientované, že ona bola k tomu donútená vyšetrovacími orgánmi psychickým nátlakom, pretože v čase vyšetrovania kojila dieťa a oni ju zobrali od kojaceho dieťaťa ... Takisto Juro Lachman, teda obnovu konania tiež odvolal, tiež z tých istých dôvodov ako Vozárová. To znamená, že je tuná možnosť, že tento prípad sa celý v dohľadnej dobe otvorí a bude sa opäť riešiť. A nás teda ako novinárky zaujíma, že ak by opäť dostal, a mal by dostať opäť rovnako zaslúženú publicitu ako vtedy. Lebo ak tuná predsa len taká možnosť je, že tí ľudia neboli spravodlivo odsúdení...

V: To iste.

R:to znamená, že my by sme sa preto chceli spojiť nejakým spôsobom aj s Vami, aby sme vlastne všetky stránky vypočuli a aby sme sa nedopustili nejakého kiksú, to znamená, že Vy vlastne nevyklúčujete tú možnosť, že V: Že by mohlo byť iné rozhodnutie?

R: Že by to mohlo byť ináč.

V: Nie, nikdy ju nevyklúčujem. Ako všeobecne, nie pre tento prípad.

R: ...

V: Hej, ale zoberme to tak, bolo tam niekoľko takých momentov, ktoré veľmi nasvedčovali tomu, že boli vinní.

R: Ktoré napríklad?

V: Veľmi významný moment tam napríklad je prvá výpoveď toho Kocúra.

R: Ale tá bola úplne iná, niekde v Horském parku a takéto niečo...

V: Nie, vôbec nie. Tá bola, táto výpoveď je pre mňa, ak sú nevinní, ak by som hneď sa priklonil teda na túto stranu, že sú nevinní, tak do smrti nepochopím výpoveď Kocúra. Do smrti ju nepochopím.

R: Napríklad, on bol jediný, čo na tú pásku nahral tú výpoveď.

V: Nikdy to nepochopím, pretože tých ostatných už predtým údajne bezpečnosť, aspoň všetci vypovedali, nakoniec to bolo na pojednávaní zrejme, že s nimi už pracovali a že ich podozrievali niektorých ako svedkov. Ale s Kocúrom nikdy polícia nepracovala. Vôbec, on bol akože úplne mimo im vybehol a sám Kocúr to aj tvrdí, že jeho nikdy v živote žiadny policajt na túto vec nevypočúval, potom ho predviedli a začal vypovedať a túto výpoveď...

R: To bola hneď ako prvýkrát začal vypovedať rovno z voleja?...

V: Ano, to bola prvá výpoveď, čo ja som ešte ani nerobil na tom prípade vtedy, až potom som vstúpil do toho, však tam sme dvaja prokurátori boli. Tak ja som potom bol na pojednávaní. Takže tým sa, tým pádom sa moje meno dostalo do povedomia. A tú Kocúrovú výpoveď, tú potom nikdy nepochopím, tá v podstate sedela so všetkým iným

a inak napríklad sedela s výpoveďou Vozárovej. Vozárová deň alebo dva dni predtým vypovedala, tá vypovedala prakticky tak ako Kocúr. To nepochopím nikdy, odkiaľ ten Kocúr na toto všetko prišiel. Odkiaľ Kocúr prišiel na to že boli na tej diskotéke, ako sa tam chystali.

R: To znamená, že Kocúr vypovedal predtým tak ako bola neskoršia policajná verzia?

V: V podstate Kocúrová výpoveď, až na malé výchyľky je aj taká jak je rozsudok. A toto napríklad nepochopím nikdy v živote. Nech by ma ktokoľvek presviedčal, a pri tom tá výpoveď Vozárovej bola veľmi blízka teda Kocúrovej výpovedi.

R: A Vozárovú už predtým vypočúvali.

V: Vozárovú predtým vypočúvali, mohli ju o niečom... mohli ju učiť, ovplyvniť, naučiť ju a tak ďalej. Nevie, či sa takéto veci ešte začiatkom 80.rokov stávali, oni to tvrdia.

R: Ale vylúčiť to nemôžeme.

V: Ja som pri tom nebol, ja mam o tom to isté čo Vy. Jasné že ani jeden ten policajt to prokurátorovi nezavesí na ...

R: Dobre, ale takto sa opýtam: že boli nejaké dôkazy okrem svedeckých výpovedí, tých priznaní a znaleckých posudkov? Ešte aj nejaké iné dôkazy? Lebo povedzme napríklad, oni majú aliby. Oni majú aliby a majú aj kopec svedkov, ktorí neboli, ktorých súd teda nevypočul. Ktorí napríklad.... napríklad taká jedna vec, keď sme pri tom, že obžaloba mala vlastne tých štyroch svedkov a obhajoba troch. Myslíte, že to bolo správne?

V: Súd vypočul všetkých ktorých mal. Všetkých. Inak ale, jednu vec ešte aby som Vám ešte vysvetlil mimo, my nemáme kontradičný proces, my nemáme proces spočívajúci v tom, že prokurátor príde na súd a to nechcem Vás poučovať... To čo vidíme v Amerických filmoch, že stojí prokurátor a stojí obhajca, je tam jeden sudca a porota, teda to základné zloženie a teraz prokurátor predkladá dôkazy, navrhuje svedkov obžaloby a obhajca predkladá dôkazy, navrhuje svedkov obhajoby a v podstate, kto to lepšie dokáže spracovať, zmanipulovať, to u nás takto neexistuje. Prokurátor u nás napíše obžalobu a tá

obžaloba v podstate je len k tomu, aby súd mohol konať. Hej? Bez obžalobcu niet sudcu. A súd začne konať a to pojednávanie si vedie súd sám. Prokurátor navrhuje všetkých svedkov. A je povinný navrhnuť...

R: Dobre, ale súd potom schváli, že ktorí svedkovia budú vypočutí pred súdom...

V: Prokurátor navrhne, koho navrhuje aby bol vypočutý na pojednávaní, to navrhne v obžalobe a súd tým návrhom není absolútne viazaný. A celé pojednávanie si....

R: si navrhne obhajoba? svojich svedkov a opäť to vezme súd do úvahy či ich vypočuje alebo nie? Alebo...

V: Kedykoľvek v priebehu konania, môžu strany navrhovať vykonanie ďalších dôkazov. Môžu navrhovať prokurátor aby boli, keď bere svedkov... advokát môže navrhovať, obvinení môžu navrhovať, každý môže navrhovať ďalších svedkov.

R: Totižto, viete čo, lebo väčšina tých svedkov, ešte aj tí ktorí svedčili povedzme nie ako hlavní svedkovia ako Vozárová, Lachman, ale aj povedzme ten Urbánek a neviem ktorí, tak ešte aj tí dokonca teraz svoje výpovede odvolali, dokonca ešte aj zo zahraničia, tí ktorí medzitým utiekli, tak všetci, to znamená že vlastne... nezávisle na seba je to na seba logicky postavené...

V: Pozrite, ak vo vraždách. ak nie sú vyložene daktiloskopické alebo bilologické a tak ďalej stopy, tak v podstate drvivá väčšina prípadov je na svedeckých výpovediach. Také prípady, že nájdeme daktiloskopické stopy alebo nejaké trasologické a podobne, to býva dosť zriedkavo.

R: Ja som sa chcela ešte vrátiť k tej mŕtvole, pretože to je vlastne takým najväčším sporným bodom.

V: No to som myslel, že to sa prvé opýtate.

R: Najprv to, prečo bola mŕtvola spolnená už po dvoch mesiacoch?

V: K tomu ja Vám neviem povedať vôbec nič, pretože toto sa udialo v 76.-om roku a ja som do veci vstúpil v 81.-vom až keď, až po výpovedi Kocúra, Vozárovej a ďalších, lebo bola tam požiadavka, že je tam veľa tých obvinených, tak aby jeden prokurátor že to nezvládne, tak aby išli dvaja. Tak

ja som bol vtedy - jeden taký skúsenejší , ja som bol ako také ucho vtedy popri tom.

R: Takže si ani neviete vysvetliť, že prečo pitval len jeden lekár Dr.Porubský, prečo tam nebolo konzílium lekárov, alebo tak nejako. A neviete dokonca ani vysvetliť asi tie nezrovnalosti čo sú .

V: Už ja len takto poviem, v 81-om roku už sme to museli zobrať tak ako to bolo. Už sa to napraviť nedalo, isteže všeličo nás tam iritovalo, ale už sa to napraviť nedalo, čo mňa teda nejakým spôsobom, ale až po pojednávaní, až po už právoplatnosti rozsudku, zrazu neviem ktorí z tých rodinných príslušníkov vyšli s verziou, že to nebola Cervanová.

R: Hej, že to bola nejaká iná mŕtvola.

V: No ale k tomu, v priebehu vyšetrovania a súdov k tomu ani slovíčko nepadlo. To museli mať nejaký iný zdroj z toho

...

R: Oni sa dostali k spisom totižto. Tam je zápis z obhliadky mŕtvoly, ktorý hovorí o niečom úplne inom ako pitva, ktorá je vykonaná o dva dni, či koľko – pitevný protokol. Tam neseďí dokonca ani stav, čo sa týka hniloby či rozkladu mŕtvoly a takéto veľmi dôležité veci.

V: Zase Vám poviem, že takéto rozdiely sa stávajú sem tam. Viackrát sme vytýkali orgánom bezpečnosti, že najmä obhliadka miesta činu, potom keď lekári zobrali tú mŕtvolu podobne, to, to... ani približne to nesúhlasilo. My sme potom dokonca vtedy asi pred štyrmi rokmi nechali spraviť také vyhodnotenie všetkých prípadov aj samovrážd a náhlych úmrtí a takých prípadov, kde niekde bola nájdená mŕtvola, sme sa báli či nejde o nejaké vraždy, ktoré sa a sme zistili, že ohliadky miesta činu robia nekvalifikovaní príslušníci VB, nekvalifikovaní lekári, niekde zubári, zrovna kto má službu a podobne a potom v ďalšom trestnom konaní nás dostávali do zložitých situácií , ktoré síce v konečnom dôsledku boli nepochybné ale teda obsahovali také množstvo rozporností a rozporov, ktoré dávali ja neviem, keď inšie nie tak aspoň zámienku aby sa o tom dalo pochybovať, alebo spochybňovať. Ja viem, že tam

bola napríklad taká pochybnosť, že podprsenka – čierna, biela. To napríklad ja som sa usiloval od tých bezpečákov zohnať nejakým spôsobom. To už musel byť slepý ktorý....

R: Hej . Nerozozná čiernu podprsenku od bielej.

V: Áno, tak. Ten, ten údajne ja som mal nejak nezrovnalosť, som sa teda jedného vyšetrovateľa, potom som ho žiadal, a tak aby sa opýtali neoficiálne celkom. On tvrdí, že ona bola nájdená nejak vo vode, ale že samotný ten záznam sa robil večer a v podstate to bolo zablatené, zašpinené a tak ako je to v spise to je vypraté všetko.

Takže ... Teraz čo by ste povedali, veríte tomu?....

R: Je to pochybné. ako sledujete svoje pôvodne...

V: robím to tak, tak. a ja som to takto urobil, takto som si to uzavrel, tak toto bolo nesvedomité a teraz ak naozaj bola biela, a povedzme, že zatiaľ nemáme dôvod o tom pochybovať ak bola biela, tak z akého dôvodu proste takto to odflákala a z akého dôvodu spochybňuje teda potom povedzme poriadnu prácu ostatných.

R: A dobre, mňa by zaujímalo že prečo sa na tento prípad prišlo až teraz, na týchto páchatel'ov až po piatich rokoch?

V: Viete čo, to by ma zaujímalo skôr ako človeka, ...

R: Dvaja páchatelia boli vyšetrovaní kvôli tomuto prípadu

V: To bolo dva razy, údajne.

R: A dobre, nešlo po tej stope toho jej otca plukovníka Cervana. Ono tam bola tiež jedna z tých pôvodných verzií, on mal nejaké problémy, bol dôstojníkom niekde v Iráne leteckým, vojenský atašé.

V: Neviem, ja som Cervana stretol až na pojednávaní, keď sa zúčastňoval pojednávania.

R: Bohužiaľ už zomrel. Takže nám už nič nepovie.

V: Inak vypisuje listy veľmi ostré a tvrdé a zrejme je tam nejaké aj pozadie – matka Cervanovej.

R: ...p. Cervanovú sme boli aj navštíviť a ona nás napríklad odporúčala na Vás, že Vy nás určite zo všetkých pochybností vyvediete a že niet pochyb a že je nad slnko jasné, že tých sedem mužov je buď absolútne vrahmi . Ináč, to je pochopiteľné, toto sú páchatelia, tak tých nenávidím. To je jasné.

V: Áno. Tak iste, kto je už o tom presvedčený.

R: Iste že, a napríklad ďalšia vec je, že oni skutočne nehovorili, že každý v Nitre, ten Miloš, napríklad nie Miloš Kocúr ale povedzme Dúbravický alebo Bedač, oni majú stopercentné alibi, aspoň ja si myslím dokázateľné. Jeden z nich má normálne že bol v Maďarsku, má pečiatku vstupnú, výstupnú ...

V: A videli ste tú vstupnú, výstupnú pečiatku?

R: To boli záznamy z vyšetrovania, keď vyšetrovateľ na to povedal, že presne na Váš pas mohol kludne ktokoľvek mohol vycestovať.

V: No ale takto Vám poviem, keď si podali obnovu, to mohlo byť nejako v 85-om roku, tak vtedy argumentovali touto okolnosťou a súd zadovážil tento pas, a to neni pravda.

R: Nie je to pravda?

V: Toto napríklad neni pravda.

R: A je pravda, že napríklad teda prečo neboli pozvané sestry Lívia a Silvia Cohen z Francúzska , ktoré boli..., ktoré potvrdili Andrášikovi a Čermanovi alibi.

V: Ja pokiaľ si pamätám takýto pokus, údajne bezpečnosť nás informovala, že robili a že ony nechceli prísť. A inak to iný napísali list a ten list, ktorý to by ste sa v spise dočítali, ktorý písali že kedy boli s nimi...

R:dátumom, ktorý nesúvisel s týmto dňom.

V: Nie, nie, presne sa zmýlili. Deň ktorý súvisel, pretože sa našiel podpis na židovskom cintoríne v Prahe, v knihe návštev, ktorí popisovali kde všade bol a tým vlastne to že robili to alibi Andrašikovi a Čermanovi bolo vyvrátené. A nie len to ale napríklad tam je viac svedkov ktorí potvrdzujú, že boli na diskotéke.

R: ... to oni netvrdia, že neboli.

V: ... ale najprv popierali aj to že boli na diskotéke, oni všetci popierali že vôbec boli na diskotéke, to som tiež napríklad nechápal, prečo popierať že som bol na diskotéke.

R: A nebolo tak, že po šiestich rokoch vraveli, že sú si nie istý po piatich rokoch.

V: Nie, oni kategoricky . Inak, aj myslím že aj v spise je že oni sa nejak postretali, ako že si povyprávali. Tam sa potom dosť zložito dokazovalo, či boli na tej diskotéke alebo nie.

R: Tak Čerman a Andrašik dokázateľne kvôli tým francúzskam, to si pamätá úplne každý, hádam. Len tí ostatní údajne že ani všetci neboli, teda aspoň niektorí... Bedač, ktorý mal auto rozmontované, tam susedia chceli svedčiť na súde, že oni si pamätajú že to auto tam bolo, máme potvrdenie z autoopravovne –autoservisu, čiže doklady a oni keď chceli vypovedať tak im vyšetrovatelia povedali, „Nehnevajte sa ale my nepotrebujeme svedkov obhajoby ale obžaloby.“ a to ich ako poslali naspäť.

(svedkov) Čo si myslím napríklad že vraj v tkaninách teda v oblečení mŕtvej boli nájdené tkaniny z poťahov z auta Pavla Bedača ale on ako poťahy v aute nemal. Pretože také...

V: Myslím, že ona mala byť v aute Brázdu. Pokiaľ si pamätám.

R: No, toto je jedna z verzií, pretože dokonca my sme...

V: ... to mohla byť...

R: ..Novinové články my sme si porovnali a ja Vám poviem, že tá verzia je tam, no koľko článkov toľko verzií. V podrobnostiach sa maximálne líšia. Oni sa nezhodujú dokonca ani v tom kto ju vlastne znásilnil. V jednom ju znásilnilo šesť, v ďalšom niekoľkí, poniektorí, potom ďalší zase

V: No ja Vám poviem, nikto nám ten prípad nezávidel , aj tak to bol nepríjemný, tam dokonca došlo k takej nepríjemnosti pokiaľ ide o trest smrti. Že podľa vnútorného poriadku prokuratúry o treste smrti rozhoduje federálny generálny prokurátor .

R: Vy ste navrhovali trest smrti.

V: Áno. Tri tresty smrti sme navrhovali.

R: Prečo sú tie rozsudky také rozdielne, prečo sú také deštrukčné až do 22. rokov.

V: Na to som Vám chcel nadviazať, že ja sám ktorý som dlhoročný odporca trestu smrti, ale na to v tej veci, pokiaľ ide o tresty teraz nemám na mysli ostatné dôkazy a tak

d'alej čo ma trápili i netrápili alebo ako sme sa zaoberali. Ale pokiaľ ide o tresty, to že je tam kvalifikácia, kde sa dá uložiť i trest smrti to ma netrápilo, lebo som si myslel, že to nebude prichádzať do úvahy trest smrti. Aj sme si spravili potom, taký čo bol šéf toho....

záverečnú reč sme to prebrali, navrhli sme tresty odňatia slobody, síce prísne, ale tresty odňatia slobody.

Ja na to do smrti nezabudnem, jak pätnásť minút pred záverečnými rečami sme to prerábali na tresty smrti.

....

R: Prečo ste to prerábali?

V: Federálny generálny prokurátor dal podnet na uloženie trestu smrti. A ešte že ho presviedčal, že tam trest smrti nemôže padnúť, lebo trest smrti musí mať splnené podmienky. A okrem toho, že je nenapraviteľný ten človek. Hej? A teraz keď ešte od 76.-ho do 81.-ho nič nespáchal, tak aký nenapraviteľný, hej?

R: Ináč to isté tvrdili aj psychologické posudky

Doc.Dobrotku, že sú to skrátka nenapraviteľné nesociálne živly...

V: ...Nesociálne – socialistické. Takže táto skutočnosť tak, to Vám poviem, že to zo mňa pot tiekol, keď som to mal navrhnúť a jediné čo ma tak jako utešovalo, že nejaký trest dajú, alebo čo dajú to som nevedel lebo...

R: A na základe čoho ste vytypovali, že práve týmto dajú tie rozsudky? ktorí učinili najrozsiahlejšie priznanie? alebo na základe čoho? ...

V: Tak tí boli, že to sú tí traja hlavní.

R: Lebo oni tam vlastne robili to isté, všetci keď sa to tak vezme, tie verzie. To isté robil aj Dúbravický, to isté aj ju znásilnil, aj jej hlavu pod vodou držal...

V: Nie, to podľa tej verzie, ktorú súd zobral za svoju potom akože usmrtiť ju mali títo traja. Takže z toho dôvodu tiež trval, že tým trom, ktorí usmrtili.... každý deň sa dávala informácia. že...

R: A potom prečo Lachman mal štyri roky, keď on sa zúčastnil...

V: ...Lachman bol odsúdený len za znásilnenie.

R: A Lachman bol odsúdený len za znásilnenie?

V: Ani nie za znásilnenie, iba za pomoc pri znásilňovaní.

R: A prosím Vás, to ako sa rozoznáva, že spoluúčasť na trestnom čine je niečo iné ako, že rovnako sa pozeral alebo ako bol účastník? Veď on sa predsa rovnako tým že tam spal... a bol rovnako morálne vinný.

V: Nie, Lachman ak zmení výpovede, v takomto prípade tak to je najnečestnejší človek potom z nich všetkých, pretože keď iný nie, tak rozhodne Bedač a Dúbravický môžu jemu ďakovať za odsúdenie, lebo on to síce predtým to aj nejakí iní spomínali, takže v súvislosti by sa to dalo, ale to najdôležitejšie vypovedal Lachman. (R: Takže Lachman ich namočil.) A keby Lachman nevypovedal, tak tie ostatné dôkazy pokiaľ ide o Bedača a Dúbravického, tak by boli, no podozrievali by sme ich že tam boli aj oni a tak ďalej, na obžalobu by to stačilo. Povedzme, že obžalobu by sme podali. Aj bez Lachmanovej výpovede. Ale pochybujem, že by súd bez Lachmanovej výpovede odsúdil.

R: Už aj Kocúr ich tam spomenul v tej svojej prvej verzii, tých všetkých siedmich, na tej páske čo nahral už namočil všetkých, alebo

V: Lebo Lachman, aby som na Vašu otázku odpovedal, nechcete odo mňa detaily, len principiálne si to človek pamätá, Lachman všetko čo spravil, že sa s nimi viezol, inak on nepopiera že to boli ľudia, ktorí mu imponovali,... že mu imponovalo, že sa s nimi priatelil, oni boli o niečo viac ako on. On bol nejaký robotník, oni boli študenti zo špičkových nitrianskych rodín, niektorí riaditelia, vedúci odboru tak tú ministra si tak nevšímame ako v okresných mestách takýchto ľudí. To oni tam hýbu s tým okresom. ... vedúci tajomník OV KSS ten jak sme ich vzali do väzby, tak ihneď úradoval.

R: Takže nejaké tlaky ste zaznamenali?

V: Áno.

R: Zo strany rodín?

V: Zo strany rodín, aj niektorých funkcionárov.

R: V súvislosti prospieť týmto odsúdeným ako pomôcť im. A prečo si myslíte že ten generálny prokurátor, keď tak ho

nazývame, prečo ten pätnásť minút pred Vašou záverečnou rečou rozhodol že tam budú tri tresty smrti?

V: No, dramatizujeme pätnásť minút... Tam bežalo pojednávanie. A teraz ... záverečná reč končí tým, že prokurátor prednesie záverečnú reč, obhajca a tak ďalej. A na prípravu tej záverečnej reči my sme mali strašne krátku dobu, ja neviem to súd vyhlásil dokazovanie za skončené a povedal zajtra budú záverečné reči. Tak my sme večer a ešte aj ráno predtým si koncipovali, čo v tej záverečnej reči povieme. No jasné, že posledné tie vety sú návrh trestu. No, tak sa oznámilo aj do Prahy, že aké budú návrhy trestov, to sa oznámilo. No a tých pätnásť minút je len náhoda, že v súlade s priebehom pojednávania , takže keď sa to ten Feješ dozvedel tak to je zhoda okolností, že sa to nedozvedel dve hodiny pred záverečnou rečou.

R: ...prečo sa on už nerozhodol skôr o týchto trestoch smrti? Neviete, že na základe čoho sa ten federál rozhodol to že ako...

V: To neviem, to je jeho právomoc v podstate. My sme monokratický orgán.

R: A vy si myslíte, že rozkazovať z vyššieho

V: ...A nediskutovali sme z toho dôvodu, hlavný vplyv na to že sme nediskutovali mal ten Fulier, to on robil riaditeľa odboru predou mnou. On bol starší, skúsený , tak ja som prvýkrát v živote mal a našťastie aj posledný navrhnuť trest smrti a on mi vtedy hovoril že nech Vás to Milan netrápi, lebo to aj tak súd nemôže tento trest smrti uložiť, že to je vyhovenie Feješovi a tak ďalej. Neviem či chceli ešte pre verejnosť aby sme...

R: Ja by som sa ešte opýtala na jednu vec, prečo na poslednú chvíľu bol zaradený do vyšetrovanie dôkaz pachové stopy? Pachové skúšky. .. Bol vlastne potrebný, takto zamotávať celý ?

V: Nie, nie, nebol.

R: Okrem toho bol urobený po neviem koľkých rokoch, čo už teda zdravý rozum hovorí. že..

V: Nie, je to možné, to by ste boli veľmi prekvapené...

R: Údajne bol spravený z nohavíc, ktoré doniesla mama Cervanovej.

V: Nie, tam je povedané presne z čoho bol ten pachový, inak nebolo to treba. Takto, nič to na rozhodnutí, tie pachové stopy, nič nezmenili a nakoniec najvyšší súd ich vôbec neuznal.

R: Môže sa pachy konzervovať po toľkých rokoch?

V: Najvyšší súd povedal že neverí im ako, oni pachové stopy by sa mohli brať iba ako exaktný dôkaz a že NS nie je o tom presvedčený, že je to naozaj exaktný dôkaz nejaký. Ale to vzniklo z toho, že v tom čase nejak sa začalo veľa o týchto pachových stopách hovoriť, nejaké časopisy boli, že západní nemci s tým majú obrovské úspechy a podobné a nám vtedy bezpečáci, to v priebehu pojednávania, to v priebehu vyšetrovania my sme nevedeli. V priebehu pojednávania nám oznámili, že oni majú pachové stopy, že majú z tašky, že majú toto a počkajte, ešte väčšia komplikácia. Vznikla tam jedna absurdná situácia, že oni sa sťažovali v priebehu pojednávania, že nejak sa im krivdilo a že napríklad im boli vytrhávané vlasy, že museli znášať vytrhávanie vlasov a že nejaké podušky im pod pazuchy, proste v tom videli, že niečo zlé že sa im robilo, nevedeli čo to je, pretože bezpečnosť im nepovedala, že vlasy chceme porovnať s vlasmi nájdenými pri mŕtvole la že toto vám dávame preto, že tam boli nejaké pachové stopy zosnímané to sa ukladá do nejakých pachových konzerv potom, až ich chceme.

R: Je to možné po piatich rokoch?

V: Päť rokov je, sa to udrží, údajne aj viac.

R: My sme počuli, že Japonci to dokážu udržať dva roky. Ale to je akademická debata. Ale že to bolo vymáčané vo vode všetky tie veci.

V: To nebolo z vecí, ktoré boli vo vode, to bolo z tej tašky a takýchto čo boli vonku.

R: A tá taška s nimi údajne do styku neprišla.

V: Nieкто ju niesol údajne, lebo bolo že na rukoviatke boli. No a práve to nás asi pomýlilo v tomto celom, lebo ja som sa učil o pachových stopách na právnickej fakulte na

kriminalistike a podobne ale človek na to trošku zabudol a pachové stopy sme považovali len teda ten systém, že príde pes ... Inak je to úžasne zaujímavé celé a vo svete sa na tom aj veľmi intenzívne pracuje, len potrebujú, alebo chcú aby zákonmi bolo niekde stanovené požadované percento pravdepodobnosti. nejaké, aby boli právne poriadky.

R: Nie je ešte stanovené?

V: Neni nikde stanovené, ale ja sám keby som bol zákonodarca, ja nedovolím aby na percento pravdepodobnosti mi zákon určoval nejaký dôkaz. No ale tým potom začalo na tom pojednávaní, že čo to vlastne s nimi robili. A ja som, sa priznám, že ja som tiež nevedel že im brali tieto vzorky.... Zúčastnil som sa niektorých úkonov, viem že Andrášikovci sa sťažovali, že nejaké násilie robili, čo som ja bol pri výsluchu tam nebolo násilie.

R: No tak viete, bolo to vo vyšetrovacej väzbe, tam Vás asi nepripustili pokiaľ tam robili naozaj nejaký nátlak.

Predpokladám, že to nebolo v prítomnosti nikoho.

V: Možno za prítomnosti nikoho , ale zase Vám viem povedať , že na hlavnom pojednávaní oni hovorili o nátlaku, ale myslím že Kocúr spomenul, že dostal zaucho, ani nie zaucho, lenže bol ,alebo že nad ním šermovali nejakí vyšetrovatelia a tak ďalej. Ale na hlavnom pojednávaní ani jeden z nich, o tom že by ho niekto udrel, alebo nejaký fyzicky ho mučil...

R: Ale oni hovorili hlavne o psychickom nátlaku, že určité sugestívne otázky a ...

V: To sa dá pozrieť do spisu, že ako tie výsluchy išli, že ako boli tie otázky kladené, ale bolo tam, oni napríklad za nátlak považovali to že ak sa priznáte, budete to mať za poľahčujúcu okolnosť, lebo súd sa ich vypytoval, tak aký ten nátlak bol na Vás, súd napríklad zistil, že nebol nikto zo strany obhajoby, ale obhajoba navrhla vypočuť všetkých vyšetrovateľov a tí boli vypočutí. Že na otázky nátlaku.

R: A nebol tam žiaden nátlak?

V: A stáli tam tí vyšetrovatelia a stáli tam tí obžalovaní , ktorí inak nechcem aby to vyznelo, že som proti ním

zaujatý, nie som, naopak. Ale nedávali si servítku obžalovaní na ústa, na pojednávajú. V podstate ja nikdy som v živote tak sebavedome suverénne, prakticky až drzé chovanie obžalovaných na súde v živote nevidel. Čo ma tiež do dneška to neviem pochopiť...

R: To ste si ako vysvetľovali ?

V: Ak by som , ja som rozmýšľal, že keby mňa niekto obvinil, hneď krivo, tak ja sa tam takto klepem strachom čo keď ma odsúdia nevinného.

R: Dobre, ale keby ste vedeli, že ste nevinný, či by ste sa klepali?

V: Vôbec nie.

R: Neklepali sa.

V: Vôbec nie, ani jeden. Dokonca ja a to no nechcem do takých vecí zasahovať. Ja tvrdím, že moja mama, keby som jej povedal, že som nevinne odsúdený, teraz berme že sú nevinne odsúdení, hej, no nič, keby som jej povedal, že som nevinný, mohlo by ma sto súdov odsúdiť, aj tak by verila mne, že som nevinný. Ale keby mňa či už vinného alebo nevinného súd odsúdil na dvadsať rokov, tak ja neviem, ju by to tam buchlo o zem alebo by umrela, alebo by plakala a prosila, ale tam sa nič takého nedialo. Tam sa viac menej nechcem povedať že veselo bez strachu s výkrikmi odišlo z pojednávania „Nebojte sa vysekáme Vás z toho. Za jednu kurvu sedem chlapcov odsúdených nebude.“ a takéto že v podstate to tam obrovské množstvo ľudí rozhorčilo zase a myslím, že aj podozrievam že tí novinári boli veľmi negatívne asi týmto ovplyvnení, práve tou rodinou, že oni najprv tí novinári v tom priebehu pojednávania sa mi nezdalo že by až takí ostrí išli a potom tam také tie, niektorí si ich tam neviem v ktorých novinách si ich pomenoval všelijako. Neviem, či už nechcel publikovať ich mená, alebo či pejoratívne je to myslené všetko.... Ale mal som pocit, lebo viem že verejnosť takí nezainteresovaní ľudia, myslím že aj tých novinárov to správanie tej rodiny hodne podráždilo.

R: No dobre, a aké máte skúsenosti s opačnou stranou, lebo údajne teraz je taká kampaň , na tento prípad sa

nezabudlo ani po toľkých rokoch a hlavne teraz keď tí svedkovia sa všetci ozývajú s tým, že svoje výpovede odvolávajú a je tu perspektíva toho otvorenia. Že skrátka opäť poburovanie verejnosti z určitých miest, že skrátka tuná justícia chce vrahov oslobodiť a takéto veci. Že keď Havel vypustil kopec kriminálnikov, tak navyše ešte chcú vrahov pustiť. Nemáte skúsenosti s nejakým nátlakom alebo s nejakým ovplyvňovaním povedzme aj z tej druhej strany v ich neprospech?

V: Nič, čestne Vám môžem prehlásiť, že v ich neprospech....

R: A v ich prospech, okrem ich rodín a povedzme tých nitrianskych funkcionárov tam neboli už nijaké tlaky.

V: No že by tlaky, to nemôžem povedať, ale záujem bol. Záujem bol, každý na koho by som povedal teraz, by mohol povedať, že sa o to zaujímal ako o zaujímavý prípad.

R: Päť rokov ležal ten prípad ako nevyriešený a po tomto v tom roku 81, ako to celé začalo, a koľko trvalo až do odsúdenia, koľko to celé trvalo to vyšetovanie? Dva roky?

V: Ja myslím ,že necelý rok, rok a pol asi to mohlo trvať. Ja som bol len na prvom stupni. Ale inak viem, že oni si dali sťažnosti pre porušenie zákona, to Praha preskúmavala tento spis.. A potom ešte sám od seba to preskúmaval najvyšší súd Československa, ktorí raz robili také vyhodnotenie ukladania trestov. A tí celý ten spis vyhodnotili, to mohlo byť v 84.-5 roku. Nezávisle na každom.

R: A nedošli k žiadnym záverom?

V: Práve naopak, tvrdili, že tie tresty tam sedia, všetko.

R: Ale oni vychádzali zo súdnych spisov, nie z vyšetovacích.

V: To sú jedny a tie isté.

R: Áno? A nespomínali ste, že Vy vychádzate z vyšetovacích spisov a na základe toho pracujete, obžalobu na základe toho vypracujete.

V: Ale my tie vyšetovacie spisy súdu odovzdáme, s tou obžalobou.

R: Dobre, ale v podstate máte tú robotu, to že tie priznania od nich získali, tak tam mali, to bola robota vyšetrovateľov, tam ste Vy už vlastne nič nemali. Vy ste pracovali s hotovými materiálmi, ktoré ste dostali od nich nie? To sú fakty ...

V: Vyšetrovatelia to zhromaždili....

R: Aj svedkov oni zhromaždili, aj tých oni povypočúvali, to znamená, že ak tam bol povedzme na nich nejaký psychický nátlak, alebo nejakým iným spôsobom im chceli vnútiť svoju verziu aby im to do nej zasadlo, tak za to boli zodpovední vyšetrovatelia. Vyšetrovacie orgány. ...

V: Ak by sa také niečo preukázalo.

R: Ja by som sa Vás opýtala, taký jeden psychológ...

V: Ja môžem... prokurátor má právo zúčastňovať sa týchto vyšetrovacích úkonov. A my sme sa niektorých úkonov zúčastnili. Niečo ja a niečo ten druhý prokurátor. Ja môžem, zúčastnil som sa povedzme povedzme celej rekonštrukcie na tom jazierku. Tam som sa išiel pozrieť, lebo predsa keď to človek vidí ako to je, čo to je, to je predsa lepší obraz a potom ešte taká rekonštrukcia so svedkami sa robila v Horskom parku , tam som sa zúčastnil.

R: Dobre, ako tam ten Horský park prišiel?...

V: Nie Horský park.

R: Tam bol nejaký Horský park. Tam údajne niekto z nich uviedol, že celá vražda bola v Horskom parku, potom zmenili to miesto na ten Prievoz.

V: Ale napríklad zase hovoríme, keď som spomenul jazierko, že takto je jazierko, tu je cesta Nitra-Bratislava.

R: Bratislava – Senec.

V: Teda tuto je Senec, tuto je Nitra, tu je tá Kráľová pri Senci. obec. Jazierko je tú, Čierna voda v ktorej tá mŕtva bola nájdená. Ak si to ešte dobre pamätám. Takto ide cesta. V čase keď mi sme išli na ohliadku, už bolo jazierko ohradené a bolo tam kúpalisko, hej? A napríklad Andrašik raz v čase keď sa priznával, na súde potom už nepriznával, ale v prípravnom sa čiastočne doznával. A nakreslil plánok ako sa dostali k jazierku, nakreslil že tu sa odbočuje a že

tadeto prešli , ešte pred dedinou, že tu bol nejaký dom. Toto vždy tvrdil, že to sám od seba nakreslil. To treba rozlišovať a potom na súde keď na niečo povedal, že to ma donútili a toto som sám od seba. Za to poukazujem na tú výpoveď Kocúra, lebo ten aj na súde povedal že sám od seba.

R: A potom to ako odôvodnil, keď sa odvolával? Keď bol najvyšší súd.

V: On to potom odôvodňoval, že on niečo o tom počul, niečo ľudia o tom rozprávali, že on si to tak celé teda skonštruoval.

R: A povedal to na seba....

V: ... a fakt je, že nikto mu nič nehovoril. Ale napríklad Andrašik nakreslil, že tuná odbočili a tadeto prešli k jazierku. A to bezpečáci potom ukazovali že im nakreslil ako prešli k jazierku, ale neverili tomu, pretože žiadna takáto cesta tuná nebola a dalo ísť iba do dediny a tak sa vrátiť k jazierku. Ale po čase zistili, že to až v 81.-om je tak možné ale v 76.-om to nebolo označené a takto sa práve tam chodievalo k tomu jazierku. Teraz možno je to dôležité, možno je to taký detail ako tá špinavá podprsienka. Ale súčasne človek hneď rozmýšľal, pre pána boha ako to vedel, že tá cesta tam je, veď to by ma ani vo sne, a jak vedel nakresliť pohľad cesty, jazierka ...

R: Toto napríklad vysvetlil Fero Čerman. Oni tam chodili na bicykloch sa kúpať/pozn.:partia syna domácej z Gajovej!, ale to nemá nič spoločné s touto verziou!.

V: Ale prisahali, že tam v živote neboli.

R: To je iná vec, človek iste. Viete čo, nebezpečné je to ...

V: ... keby bol povedal, že sa tam chodili kúpať, tak že odtiaľ to pozná, tak celé tie dôkazy sú úplne preč. A za žiadnu cenu nechceli doznať, že to poznajú. Alebo toto Vám napríklad poviem. Prišli sme autom , sedel, autá tuto zastali pri bráne kúpaliska. Teraz sme vystúpili von, vystúpila Vozárova a Kocúr, druhýkrát Kocúr.....

(tu nahrávka končí)

